

Undervisningens Omraade. Han har, som bekendt, gjort Lovforslaget til Genstand for en saa sønderlemmende Kritik som ingen anden, og jeg kan kun være det ærede Medlem taknemmelig, fordi han aabent og uforbeholdent har fremstillet Loven i dens virkelige og nøgne Skikkelse. Det vilde vistnok være heldigt, om lignende Udtalelser ogsaa vare fremkomne fra andre Sider i Tinget. Det er muligt, at Loven saa vilde have haft nogle flere Modstandere, den vilde i alt Fald have haft færre skjulte Modstandere, og det vilde desuden have haft den Fordel, at Loven, naar den kom ud i Befolkningen, ikke vilde have bibragt den en saadan Skuffelse, som den nu vil efter de Argumenter, der have været førte i Marken for den. De Herrer Socialdemokrater synes altid her i Tinget at ville tilægge sig et vist Privilegium, en vis Eneret paa at være Fattigfolks rette Talsmænd. Vi have ved adskillige Lejligheder hørt, at det og det er kommen fra Socialdemokratiet, at det er deres Tanker og deres Forslag, man er kommet frem med. Jeg tvivler heller ikke om, at hvis vi i Øjeblikket kunde faa en Skolelov, der betød et Fremskridt, der vilde højne vor Undervisning, vilde den særlig komme den fattigste Del af Låndbefolkningen til gode. Denne er nemlig henvist til at skulle sende sine Børn til Almueskolen, og, som bekendt, staar Undervisningen paa et noget lavere Trin paa Landet end i Byerne. Nu hørte vi forleden Dag det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) sige, at hvem, der som han og hans Parti havde Kærlighed til Landarbejderne, vilde naturligvis gøre, hvad man kunde, for dem, og saa endte han dog med at stemme for en Lov, som udelukkede Landarbejderne fra et betydeligt Gode. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem og hans Parti, om det dog ikke vilde være rigtigst at lade være at stemme for en Lov som denne. Det ærede Medlem, der har været Ordfører for sit Parti, har trods den skarpe Kritik, han har øvet over for Forslaget, imidlertid endt med at sige: Jeg vil stemme for det, blot fordi det forbedrer Lærernes Løn. Det kunne de ærede Medlemmer selvfølgelig gøre, men jeg vil spørge de Herrer, der gøre sig til Talsmænd for de fattige, om det dog ikke vilde være rigtigst at lade være at stemme for en Lov, de selv have kritiseret, og som ikke en Gang kan kaldes en Skolelov, men en Klasselov. Vilde det ikke være rigtigere at arbejde hen til, at vi kunde faa en Skolelov, der var

godt for fattige Folks Børn? Jeg tror, det vilde have været rigtigere.

Men hvorledes stille Lærerne sig til denne Sag? Det er en Selvfølge, at selv om vi kun fik en Lønningslov, vilde det være urigtigt at forlange, at Lærerne ikke skulde være tilfredse, og det vilde ogsaa være unaturligt, men hvis Lærerne have Valget imellem at faa en Skolelov, der kun er en Lønningslov, og en Lov, som foruden bedre Løn tillige bringer Fremskridt for selve Skolen, er der ikke Tvivl om, at Lærerne ville være langt gladere for den sidste. De ere praktiske Folk nok til at sige, at faa vi en Lov, som ikke har Befolkningens Bifald, som Befolkningen ikke føler sig tilfreds med, vil deres Gerning være mislykket og Arbejdet ikke sætte Frugter. Jeg har talt med mange Lærere om den Sag, og de have alle som en sagt, at det, de ønske, er en Lov, som er tilfredsstillende ikke alene for dem, men ogsaa for Befolkningen. Jeg tror ikke, at Lovgivningsmagten skal være karrig over for Lærerne. Det har været tilfredsstillende for mig at kunne være med til at bevilge Tilskud til Lærerne paa Finansloven, og jeg vil være med dertil igen, og jeg vil henstille til det høje Ting, til dem, som ønske en bedre Undervisning, om vi ikke skulde blive ved dermed, indtil vi kunne faa en Skolelov, der har mere Betydning for Befolkningen end den, vi kunne faa i Øjeblikket. Jeg er forvisset om, at selv om det høje Ting herovenover i Øjeblikket staar som en Hindring, skal det dog tidligere eller senere komme dertil, at vi, hvis der er et alvorligt Krav hos Befolkningen og dette Ting, faa en frisindet Skolelov. Have vi først givet Kortene fra os og ordnet Lønningsforholdene, tror jeg, det vil vare længe, inden vi faa de Principper ind i Loven, som vi ønske. Jeg vil sige: Lad os lønne Lærerne saaledes, at de kunne leve et ordentligt Liv, indtil de kunne faa en Skolelov, der ikke blot er Lærerne, men ogsaa Befolkningen tilpas.

Zahle: Den højtærede Kultusminister gjorde gældende, at denne Indstilling var bleven kasseret i Henhold til Seminarielovgivningen, fordi de indstillede Lærere ikke havde været Lærere i et Aar paa den Tid, disse Indstillinger bleve gjort. Jeg skal her oplyse, at da de indgave Ansøgningerne om Embedet, manglede den ene Ansøger 14 Dage og den anden en Maaned i at have været Lærer i et Aar, og da